

Van den en zijnen vrienden de verveling te beschrijven, welke zijn togt hem des nachts veroorzaakte. De konstruktie van zijn vaartuig is, volgens zijne opgave, als volgt: Twee uitgehouden, van voren en achter spits uitlopende balken, lang omstreeks 10 voet, zijn in het midden door een ijzeren dwarstang zamengehecht. De roeispaan is zeer licht en de balken komen twee of drie duim boven het water uit. Te Dusseldorf voelde de koene reiziger zich zeer vermoeid en achtte het noodzakelijk de gewrichten zijner handen en armen met kamfer in te wrijven, terwijl bovendien zijne handen ten gevolge van het roeijen ontveld waren. De weg, dien hij tot Dusseldorf over water heeft afgelegd, bedraagt omstreeks 63 uren. Tot Keulen bleef hem alzoo nog een watertocht van 14 uren te doen over."

De *Köln. Zeit.* voegt hier aan toe: "De prijs dien hij verkrijgt als hij zijne weddenschap wint bedraagt 4000 gulden, doch verliest hij ze dan moet hij 2000 gulden betalen. De jongeling heeft zich te Keulen aan ons vertoont; hij was door de zon bruin gebrand, en frisch en vrolijk ondanks al zijne ondergane vermoeijenissen; alleen zijne handen waren gezwollen, bruin en blaauw. Hij klaagde, dat weer en wind hem ongunstig waren geweest; doch desniettemin heeft hij tien uren vóór den bepaalden tijd zijn doel bereikt."

Men verneemt, dat Z. M. aan een 30tal hoofd- en verdere officieren van het leger, verlof heeft verleend naar Duitschland te gaan, ten einde de manoeuvres bij te wonen van het 10^e bondsarmee-korps, die tusschen Hildesheim en Elzen zullen worden gehouden.

Bij Zr. Ms. besluit is aan den generaal-majoor J. J. van Mulken, kommandant der brigade infanterie, tevens belast met de functien van provinciaal kommandant in Friesland, Groningen en Drenthe, vergunning verleend tot het aannemen en dragen der versierselen van kommandeur der Guelphen-orde, hem door Z. M. den Koning van Hannover geschonken.

Bij het gemeentebestuur van Enschede, is eene uitnoodiging der hooge Regering ontvangen om door eene ruime bijdrage van wege de gemeente den aanleg van den spoorweg, waartoe concessie verleend is aan de heeren Sloet en Reuchlin, te bevorderen. Nu de concessie van den heer van Hogendorp is ingetrokken en het thans aanhangig plan de belangen der stad bevredigt, verwacht men dat de raad niet onbereid zal bevonden worden deze zaak te ondersteunen.

Ten gevolge der sluiting van de tegenwoordige zitting der Staten-Generaal, op Zaterdag, 28 Augustus, a. s., zal de gewone audientie van den minister van Binnenl. Zaken, dien dag geen plaats hebben.

De zevende verjaardag van Z. K. H. prins Willem Alexander Karel Hendrik Frederik, tweeden zoon des Konings, wordt heden in deze hoofdstad op de gebruikelijke wijze gevierd.

Men verneemt, dat Z. M. bepaald heeft, dat de manschappen, dienende aan boord van Zr. Ms. schepen en vaartuigen van oorlog, die geen gebruik verlangen te maken van het aan hen toegekende rantsoen jenever, daarvoor eene schadeloosstelling in geld zullen bekomen. (D. v. 's Gr.)

Uit 's Hage schrijft men ons omtrent eenige hofaangelegenheden:

Op den verjaardag van Z. K. H. prins van Oranje zal de geheele koninklijke familie te Amsterdam zijn. De koningin moeder begeeft zich van Soestdijk derwaarts en prins en prinses Frederik, alsmede prinses Maria keeren uit Duitschland terug, om de September-feesten bij te wonen. Ook prins en prinses Hendrik, gister te 's Hage teruggekomen, zullen zich dan in de hoofdstad bevinden.

Na de feesten vertrekt Z. M. de Koning weder naar het Lee, de koningin naar Wurtemberg, de koningin moeder naar Soestdijk, prins en prinses Frederik der Nederlanden en prinses Maria naar Duitschland, en prins en prinses Hendrik naar Luxemburg. De koningin blijft ongeveer twee maanden aan 't hof haars vaders, den koning van Wurtemberg.

De kroonprins betreft H.D. paleis in het Noordeinde en installeert zich daar, ten einde later wellig een reisje te doen.

Ook zal Z. K. H. gewis met zekere plegtigheid in eene zitting van den Raad van State worden ontvangen.

Dat Z. M. de koning aan geen troonsafstand denkt is bekend. H.D. denkt intusschen meermalen Wiesbaden te bezoeken, en wil daartoe in den omtrek der stad een terrein hebben. (Utr. Ct.)

Wij vernemen, dat door de direktie van den Ned. Rijn-Spoorweg maatregelen zijn genomen, om bij gelegenheid van de op 4, 5 en 6 Sept. alhier te houden feesten, zoowel van Arnhem als van Rotterdam naar Amsterdam en terug, een pleziertrein tegen veel verminderde vrachten te doen loopen (H.)

Omtrent het door den heer Baud ontvangen eervol ontslag als lid van den Raad van State schrijft het *H. en Eff. bl.* 't volgende, dat we geheel voor zijne rekening laten:

"Wij vernemen uit eene zekere bron, dat de reden, waarom de heer G. L. Baud zijn ontslag heeft verzocht, gelegen is in zijne afkeuring van de rigting, die de tegenwoordige minister van koloniën, de heer Rochussen, in het bestuur onzer koloniën volgt. Daar de heer Baud in den Raad van State geene genoegzame ondersteuning voor zijne beginselen vond, heeft hij Z. M. verzocht hem van die betrekking te ontheffen.

"Wij zien in deze afkeuring der handelingen van onze tegenwoordigen minister van koloniën slechts het bewijs dat de gunstige verwachtingen, welke wij van het ministerie Rochussen, koesterden, niet misleidend waren."

Z. M. heeft benoemd: tot ontr. der dir. bel. en acc. te Beverwijk e. a., A. Hoogeveen; op hun verzoek, eervol ontslagen als plaatsverv. kantonr.: jhr. mr. G. J. C. Schimmelpenninck, te Goor, en als notaris te Lisse en plaatsverv. kantonr. te Noordwijk, S. M. Hammel.

's GRAVENHAGE, 24 Aug. Ten aanzien van de feesten, welke den 8, 9 en 10 September alhier zullen gehouden worden, verneemt men nog nader, dat Donderdag, den 9, bestemd zal zijn voor een openbaar volksfeest in de Maliebaan, bestaande in tooneelvoorstellingen, goochelspelen, koorddansen, mastklimmen enz., alsmede in het ringrijden naar onderscheidene prijzen van het gemeentebestuur; terwijl op Vrijdag, den 10, eene harddraverij voor chaisen, met een paard bespannen, zal worden gehouden.

Aanst. Vrijdag zal voor de arrondissementsrechtbank alhier eene niet onbelangrijke zaak behandeld worden. Het geldt eene klage van laster, die begaard zou zijn in een gedrukt geschrift door een ouderling der Chr. Geref. gemeente onder het Kruis, Boers, tegen den leeraar der gemeente, ten Oever. De heer m^r. D. Leon zal voor den bekl. optreden.

De persoon van Ljeshout, die voor eenige dagen door een buitengewonen jagtopziener een schot in zijn been ontving, verkeert in zorgelijken toestand. Het been zal waarschijnlijk moeten worden afgezet. De drie personen, die bij hem waren, bevinden zich in het huis van burgerlijke en militairu verzekering, daar zij den opziener hebben bedreigd, hem met hunne messen te zullen verwonden. Toen heeft deze gemeend, van zijn karabijn gebruik te moeten maken.

GORINCHEM, 23 Aug. De marktprijzen van heden waren als volgt: Tarwe f 8.60 à f 10.50, rogge f 5.70 à f 7, gerst f 4.80 à f 5.60, haver f 3.90 à f 5, boonen, f 9.80 à f 10.25, aardappelen f 1.50 a f 2 het mud, boter f 1.10 à f 1.20 het Ned. £, kaas f 17 a f 21 de 50 Ned. £, eijeren f 2.70 a f 2.80 de 100 stuks.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 24 Aug. Prins Napoleon, van zijne reis naar Zwitserland teruggekeerd, heeft gisteren den eersten ministerraad te St Cloud bijgewoond, onder het voorzitterschap des Keizers. Onder anderen is in die raad besproken de uitdeeling van het legioen van eer aan burgerlijke beamtten bij gelegenheid van den Napoleonsdag. Het aanvankelijk bepaald getal, der met die orde te begiftigen, is eenigzins moeten verminderd worden uithoofde der onverwachte eischen, die de Keizer op zijne reis in de westelijke provinciën heeft te vervullen.

Het berigt van het aanstaande huwelijk van den hertog van Malakoff met een jonge Spaansche dame van uitnemende schoonheid wordt bevestigd. De schoone heet Dona Sofia Valera, is de zuster van den markies de la Paniega en eene verwante en voormalige vriendin der Keizerin. Men gelooft dat het huwelijk in weinige weken zal gesloten worden.

Men verneemt dat de onderhandelingen tusschen Rome en Portugal, betreffende het beschermheerschap, dat Portugal sedert eeuwen op de Katholieken in Indië uitoefent, op het punt staan ten gunste van den H. Stoel beslist te worden.

Het eerste gevolg van het tusschen de Westersche mogendheden en China gesloten traktaat zal zijn, dat de Christelijke propaganda in het Hemelse Rijk met nieuwen ijver zal voortgezet worden. De twee apostolische vikarissen van Kanton en King-Tscheon, Mgr. Guil-

min en Mgr. Penny hebben bereids beval ontvangen om zich naar hunne posten te begeven. De laatste zal twee missionarissen medevoeren.

Uit Madrid wordt in de *Gaceta* geschreven, dat tunnels van den spoorweg tusschen Madrid en het esbaal gereed zijn en men ijverig met den verderen aanvoortgaat. Er zijn 800 werklieden bezig aan de een sectie, en vele andere werken aan de opening van de heuvel van Paidilla en Navalgrande, tusschen Madrid en Avila. Tusschen die stad en Burgos zijn 2795 m werkzaam.

Uit Portugal verneemt men, dat er in de hoofdstad van dat rijk eene groote beweging heerscht, op zich zelve van weinige beteekenis, toch de vervangings van den civiel-gouverneur der stad ten gevolge gehad. Fransche lazaristen hadden zich naar Lissabon begeven, vergezeld van eenige, ook Fransche, liefdezusters, om zich aan het hoofd te stellen der huizen die van hunne orde in Portugal bestaan. Hunne komst veroorzaakte onder de burgers te Lissabon eenige ontevredenheid, ontstaan uit nationale vooroordeelen, zij rigtten tot den Koning een verzoekschrift, ten einde het opperbestuur der liefdezusters en der gestichten van de lazaristen den inboorlingen niet werd ontnomen en het in vreemde handen te geven. Het getal der ontevreden tekenaren van dat verzoekschrift beliep meer dan duizend, meestal handelaren, grondbezitters en winkeliers.

Doordien nu de gouverneur graaf Sobrada openlijk den Fransche lazaristen ondersteunde is hij van zijn post onttrokken.

Doch nog een ander verzoekschrift, geheel in strijd met het door de burgers aangeboden, is in omloop. Daarop merkt men op de ondertekening van de Keizerin, hertogin van Braganza, weduwe van Keizer de Pedro IV en van dames van den hoogsten Portugeesch adel.

ENGELAND.

LONDEN, 24 Aug. Het tusschen China vooreen met Engeland en Frankrijk en later met Rusland de Vereenigde Staten gesloten traktaat is van zulk een groot belang, niet alleen voor af die landen, maar bijzonderlijk voor Engeland, dat de *Times* luidt zijne vredenheid betruigt over de zoo snelle en gelukkige uitkomst der expeditie van het geallieerd eskader in Pei-ho en de daarop gevolgde onderhandelingen te Tiensin.

Dat genoeg schijnt evenwel een weinig getemperd doordien de tijding van die gebeurtenis langs den weg van Rusland in Europa bekend geworden en door de Fransche goevernement aan het Engelsche medegedeeld. Het blad voelt daarom de behoefte zich-zelf te overtuigen, dat het Russisch goevernement den Fransche ambassadeur niet ten aanzien van zulk een belangrijk zaak zal hebben willen misleiden en het Fransche, van zijn kant, niet in staat is om in Europa eene valsche tijding van dien aard te verspreiden. Dienvolgens warde de *Times* niet de tijding als echt te beschouwen en daardoor van het gewigt te verkondigen. Het zegt: "Die uitkomst doet alles in de schaduw treden, wat in de laatste jaren verrigt is. Door China te openen hebben wij vóór den handel gedaan, wat Columbus voor den beschaafden mensch deed — wij hebben er een nieuwe wereld voor geopend."

De *Times* brengt lord Elgin, het hoofd der onderneming, vervolgens grooten lof, vraagt wat er nu te doen is om het werk der gevolmagtigden te voltooien en wil dat met het bereiken van dat doel niet gedraald worde. Hij vertrouwt dat de kansaanspraken, die tegen het einde van den oorlog in de Krim gemaakt werden, in China zullen kunnen dienen om overal, waar eene rivier niet meer water dan zes voet heeft, den bewoners van beide oeveren gemeenzaam te maken met het gezigt van een Engelsch oorlogschip; want het vernijding eene reaktie moet Engeland zich sterk toehouwen tegenover de nieuwe handelsbevolking, waarmede zijn handel nu nauwere aanraking komt.

Wil lord Derby en het goevernement, zegt de *Times*, onze overwinning bevestigen en zorgen, dat aan de Engelsche industrie de nieuwe Chinese markt blijft, dan kunnen beide regt verkrijgen op de dankbaarheid der toekomstige geslachten."

De lord-mayor van Londen en de mayor van New-York hebben elkander per transatlantischen telegraaf gekomplimenteerd.

De *Times* neemt de gelegenheid te baat om tot den Sultan een boetpredikatie over zijn verspillzucht te houden, en behandelt Abdul Medschid den zoogenoemden heerscher over een inwendig verscheurd en verzwakt rijk in 't geheel niet malsch. Het blad doet uitkomen dat van de 8,000,000 £, het geheel bedrag van Turkije's inkomsten, niet minder dan 1,200,000 £ op civiele lijst zijn uitgetrokken. Desniettemin schijnt de Sultan en de in zijn naam handelende lieden nog verlust te hebben om de hand aan de overige hulpbronnen van het land te leggen. Op een oogenblik dat de financiële toestand in Turkije hoogst betreurenswaardig is, ontziet men zich niet het geld te verspillen met het kruipen-

van de vroegste tijden af, zoo ver de herinnering strekt bewaarde men het H. Sacrament in een aan eenen kromstaf boven den autaar hangend vat — het zij in den vorm van een duif, het zij in den vorm, ja, als men wil, van een kort torentje of zeshoekig kerkje. Maar dat is de toren niet, waar Vondel van spreekt. Die toren is eerst in de latere tijdperken der Gothiek opgekomen, en omsloot, bekapte, ondervangde den cylinder of de dubbele glasschijf, waarin de hostie zichtbaar was. Het eerste was voor 't bewaren, en voorstellen van velerlei symbolen ¹⁾, 't tweede voor het „uitstellen” ter aanbidding.

Bl. 535, v. 908: St Magdaleen — zie 't aangeteekende betrek. bl. 338.

Bl. 537, n° 1005, lees „Sozomentis” of — nos Bl. 543. Bl. 543, n° 1181. „Akolieten” — die in een linnen doek het H. Sakrament om den hals dragen?

Bl. 547, n° 1307. De Paus-alleen zou gerechtigd zijn in den grafkelder van Petrus en Paulus binnen te gaan. Slaat dit wellicht op de pauselijke mis? — Talrijke vreemdelingen toch zijn in de „confessione” der Apostel-prinzen afgedaald — langs beide zijden.

Bl. 555, n° 1608, staat „kerk”, lees „kelk”.

Bl. 613 bespreekt de Hr V. L. de hekelvaerzen, door Westerbaen tegen den zanger der „Altaargeheimenissen” gericht. „Men ziet,” zegt de Hr V. L., „dat zelfs in den lof, dien hy Vondel toezwaait, een weinig ironie doorstraalt, te bijtender omdat zy niet geheel van waarheid ontbloot is.” Maar juist de ironie vindt hierin alleen hare kracht en waarde, dat zij de volle waarheid in omgekeerde uitdrukking te kennen geeft. Is het omgekeerde der ironie geen waarheid, dan verliest ze hierdoor niet wat zij bijtends heeft, maar zij houdt op te bestaan — zij is geen ironie meer. Wat nu den „lof” betreft — hij die Westerbaens denkwijze over Vondel, in verband brengt met zijne onzekere Godsdiensstriching (kenbaar uit den strijd met Geeraardt Brandt ²⁾), zal hier geen eigenlijken lof kunnen vinden; en 't is niet een zuur gezicht en zonder dat men weet of hier ernst of scherts aan 't woord is, dat de Heere Van Brandwijck Vondel „een paerel der Poëten”, „Des Amstels roem” en „Hooftman van het gilde” noemt. We krijgen dan ook welhaast niet een stroom van hybridismen te worstelen, als er van het gilde gezegd wordt, „Dat op Parnas zijn tijd met droomen spilde”. Hier neemt Westerbaen geheel den schijn aan, niet het tegengestelde, maar juist te meenen wat hij zegt en daarmee vervalt de ironische trek, in „Hooftman” gelegen; want om hooftman van een slapersgild te wezen, behoeft men geen „paerel der Poëten” te zijn. De drift heeft den trouwer der *haulte et puysante Dame* van Brandwijck hier uit het spoor gelokt.

Bl. 615. „Voor zoo verre Vondels overgang tot de Roomsche Kerk een stilzwijgende goedkeuring scheen mede te brengen van die Inquisitie, tegen welke hij te voren in zoo schitterende vaerzen was uitgevaren, en van de gruwelen, door geloofsvervolging veroorzaakt, was hij niet van verregaande inkonsequentie vrij te pleiten,” zegt de Hr Van Lennep. Onze geachte vriend is hier uiterst voorzichtig in de keus zijner uitdrukkingen: „voor zoo verre de overgang scheen mede te brengen eene goedkeuring van de inquisitie en van de gruwelen der geloofsvervolging enz.” Echter zijn de volgende bedenkingen voor den arglozen lezer misschien niet overbodig. Wij zeggen dan 1°, dat uit Vondels „stilzwijgen” omtrent de geloofsinquisitie geenszins blijkt, dat hij de handelingen dezer instelling, voor zoo ver zij geestelijke rechtbank was, afkeurde; 2°, dat zijne goedkeuring ten deze louter een noodzakelijk gevolg zou geweest zijn van het nieuwe stelsel, dat hij met hart en geest omhelsd had en geenszins eene sterker inkonsequentie zou opleveren dan de inkonsequentie die er natuurlijk in gelegen is om, van protesteerend doopschgezind, te worden roomsch-katholiek; 3°, dat Vondel, indien hij gestemd was tegen de uiterste strengheid der vonnissen, die ten gevolge van het geloofsonderzoek en het onderzoek naar de schending der staatswetten op het stuk van godsdienstoefening, geveld werden, daarom niet minder katholiek zou geweest zijn dan de Pausen en Bisschoppen, welke, het zij in de dagen des H. Lodewijks, het zij in die van Karel den Ve, de Vorsten tot zachtmoedigheid hebben aangehaald; 4°, dat gepleegde „gruwelen” in geen rechtgeaard en verstandig man ooit een verdediger zullen kunnen vinden — maar dat eenige gerechtsdaad uit de geschiedenis, het zij der Israëlieten, het zij der klassieke volken, het zij der nieuwere Europees, misschien gruwelijk zal schijnen in de oogen der mannen van de XIXe Eeuw, zonder dat daarmee het recht bewezen is om die daden, veeltijds straffen, met den naam van „gruwel” te bestempelen. Het gruwelijke eener handeling hangt niet af van de hoeveelheid bloeds die, heiligs, somwijlen daarbij moet vergoten worden, noch van

het fysiesch lijden des genen die er het voorwerp van is, maar van het gemoed en de bevoegdheid der zoodanigen door wier toedoen de daad voltrokken wordt; zoo mede van het ideeënstelsel, dat in hunne tijd de waereld beheerscht. Voor ons, wij vinden het veel gruwelijker onder een wettenstelsel te leven, dat de verfoeilijkste jaarlijksche marteling en verdelging van duizenden vaak der schoonste schepselen Gods op het walglijk outer der openbare ontucht toelaat en met een glimlach in onze volkrijkste steden bejegt, dan het ons gruwelijk voorkomt, dat wie in een staat zich aan eette wet vergrijpt, door welker schending de straf des brandstapels beloopt wordt, ten gevolge dezer daad van wetverkrachting aan de vlammen wordt overgeleverd — die alleen het lichaam aantasten, en op de ziel misschien nog louterend werken kunnen. Dat men toch niet altoos, over zedelijkheid en redelijkheid oordeelende, het geruchtmakende der uiterlijke tooneelen tot voorwerp nam, maar opklim tot de beginselen, die de maatschappelijke bewegingen beheerschen, en wier waarde of onwaarde veel beter maatstaf ter waardeering van de menschelijke handelingen oplevert dan de *schijn of gedaante* dier handelingen-zelven. Dat Vondel in de Kerk „een liefderijke Moeder” zag en geen „yverzuchtige dwingelandes” was geene eenzijdigheid, maar eene juiste schatting harer handelingen. De H. Dominicus met zijn gouden hart, die de dwalenden alleen door prediking en zachtmoedigheid te rug wilde brengen, maar niet te min de lijfstraffen, tegen de Albigenzen uitgesproken, goedkeurde — de binnelijke, zachtmoedige en rijk begaafde dichter Lope de Vega, die nochtans een der ijverigste *familiarij* van de „bloedroode” Spaansche Inquisitie is geweest — „Isabella la católica”, welke de Graaf de Montalembert, in weêrwil zijner moderne staatsbegrippen, de voortreffelijkste vrouw en Vorstin noemt, die ooit een Koningstroom bekleed heeft, en die des niet-te-min zich eene geringe vriendin van Joden en Mohammedanen heeft betoond — ze zouden, geen van drieën, anders dan Vondel, ten deze hebben geoordeeld. De zaak der inquisitie hangt op het innigste met het geheele beginsel van kerkelijke en burgerlijke straffen samen: en beter dan te vragen, of de inquisitie verklaring en vrijpleiting verdient — moest men vragen, of er in staten, waar *la propriété c'est le vol* en *la famille est une absurdité* gepredikt mag worden, welin 't geheel van straffen quaestie behoort te zijn. Als er geene objectieve waarheid is, verheven boven den invloed en de bewerking der mensch, maar niet te min den menschen geopenbaard, watbaar om door allen gevonden te worden, ja, door de Kerk gevonden of, om beter te spreken, ontvangen — dan is er ook geen objectief goed en hangt alles van ieders opvatting af: dan is alle staatswet het misbruik eener tyrannieke meerderheid tegenover het vrij individu — dat dan wel die meerderheid moet doorstaan, maar er altoos inwendig tegen zal en moet protesteeren.

(Wordt vervolgd.)

Advertentiën.

Vijf-en-Twintigjarige Echtvereeniging

VAN

D. MOHRMANN

EN

F. SCHRAKAMP.

PURMERENDE, 26 Augustus 1858.

(516)

REVALENTA ARABICA.

Mijn Kindje kon, toen het 2 à 3 Maanden oud was geworden, niets meer inhouden, Pap en Zog ja, verzuurde, zoodat het geheel uitteerde en men niets anders dan zijn dood voor oogen zag. Door het gebruik der REVALENTA, die ik bij den heer T. UHLENBROEK, in het Verkoophuis te Utrecht gekocht heb, is hetzelfde thans geheel genezen en mankeert het niets meer.

De heilzame werking der REVALENTA bleek nog sterker, toen ik kort geleden het gebruik daary gedurende eene Week staakte; het Kindje begon op nieuw te sukkelen en herleefde oogenblikkelijk, zoodra zijne REVALENTA weder kreeg.

UTRECHT, 4 Februarij 1858.

HENDRIKA VAN DOORN, Huisvrouw van P. TUKKER.

DU BARRY'S REVALENTA ARABICA.

is het beste Voedsel voor Kinderen en Zwakken in het algemeen, daar zij zelfs in de zwakste magen niet verzuurt noch strijdig is met eenen gewonen leefregel of goed krachtig Voedsel, maar eenen gezonden eetopwekt, voor het Middagmaal, de Spijsvertering herstelt en zelfs bij de zwakste gestellen aan lichaams en geveerkracht bijzet. Bij *kindebest, mazelen, kinderpokken* en *waterpokken* is ze zeer aan te bevelen, daar zij branderigheid en koortsachtigheid wegneemt.

De prijs der REVALENTA is 8 1/2 Cts., f 2, f 3.50, f 8, f 16. Zij is te verkrijgen in het VERKOOPHUIS en de bekende Dépôts.

Men lette er vooral op, dat iedere Bus tot waarborg der echtheid door „F. FON WINDHEEM & CO. VERKOOPHUIS,” geteekend is.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.

(520) Heden overleed onze beminde Rechtgenoot en Vader, de Wel-Edele Heer FRANCISCUS JOSEPHUS SMITS, in den ouderdom van bijna 61 jaren, na voozien te zijn geweest van de HH. Sacramenten.

E. E. L. SMITS,

geb. Bse VAN HUGENPOTH TOT DE

BEERENCLAAUW.

EINDHOVEN,
den 21 Augustus 1858.

L. H. SMITS.

Een Onderwijzer. R. C., van de beste getugte schriften voorzien, bezitte van den 2den rang, en eene acte voor de Fransche taal, bekend met de beginselen van het Hoogduitsch en Engelsch, Lijn- en Handteekenen, Italiaansch Boekhouden, enz., zag zich gaarne verplaatst als **Hoofdonderwijzer** aan eene Bijzondere School; of als **Hulp- of Secondant** aan een Instituut. Adres franco onder letter M. bij den Heer JOSUË WITZ, Boek- en Courantdrukker te Arnhem. (51)

Wordt gevraagd in het Aartsbischoppelijk Seminarie te Kuilenburg, om te worden benoemd tot **Muziekmeester**, bekwaam om in Piano en Zang onderwijste geven. Behalve inwoning, kost en vrije uren tijdens den schooltijd, salaris naar bekwaamheden. Reflecterende gelieven zich met franco brieven tijdig te adresseren, met opgave waar omtrent hun persoon informatie te bekomen zijn. (50)

(494) Bij G. B. VAN GOOR, te Gouda, is heden van de pers gekomen en algemeen verkrijgbaar gesteld:

WILH. BAUMEISTER'S

Handleiding tot de Paardenkennis.

voor VEEARTSEN, PAARDENFOKKERS en PAARDENLIEFHEBBERS, door J. A. ALERS, naar de vierde verbeterde en vermeerderde Uitgave van D. A. REUFF, Hoogleraar te Hohenheim. Met 211 naar het leven geteekende en in den Tekst gedrukte HOUDINGEN. Prijs f 4.

De opgang, die dit nuttige Werk in Duitschland maakte, waar in een kort tijdsbestek niet minder dan vier drukken werden uitverkocht, moge ook voor Nederland tot voldoende aanbeveling strekken, waarin weinig degelijke Werken over de Paardenkennis bestaan.

BOEKHANDEL VAN C. L. VAN LANGENHUYSEN.

LE

CHRIST ET LES ANTICHRIS

DANS

les Ecritures, l'Histoire et la Conscience

PAR

V. DECHAMPS.

de la Congrégation du Très-Saint Rédempteur.

Avec ces épigraphes:

Dieu était dans le Christ, se reconnoissant le monde (II. Cor. 8. 19)

Jésus-Christ était hier, il est aujourd'hui, il sera dans tous les siècles. (Heb. 13. 8.)

Qui est menteur, sinon celui qui nie que Jésus-Christ soit le Christ? Celui-là est un antechrist, qui nie le Père et le Fils. Quiconque nie le Fils ne reconnoît point le Père. (I. Joan. 2. 22.)

Il y a dès à présent plusieurs antechrists. (Ibid. v. 18)

Beau volume gr. in-8 de vij-612 pages. Prix: 4 frs.

¹⁾ Zie de belangrijke verhandeling van den Abt en Edelman, Jean du Vergét de la Trappe „Raisons de la cérémonie de la consécration ancienne de suspendre le S. Sacrement dans les églises, au-dessus du grand Autel.” Parijs, 1674.

²⁾ „Harp”, 1658, ed. met den *Herkules*, bl. 70—79.